

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/146/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112215368
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3112215368.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa Q. W., štátneho občana SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom V. N. F., zastúpeného opatrovníčkou Q. V., súdnou tajomníčkou Okresného súdu W. A., proti odporcovi Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, o zaplatenie 14 000,- € s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 11.06.2012 domáha, aby súd uložil odporcovi - Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, povinnosť zaplatiť mu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch 14 000,- € s 10 % ročným úrokom z omeškania odo dňa právoplatnosti rozsudku do zaplatenia a náhradu trov konania. K zdôvodneniu žalobného návrhu uviedol, že uzneseniami vyšetrovateľa ČVS: ORP-1168/OEK-TN-2009 a ČVS: ORP-1146/1-OVK-TN-2007 mu bola spôsobená morálna a nemajetková ujma, z dôvodu dlhodobého neodstránenia stavu právnej neistoty právoplatným rozhodnutím vo veci, ktorú pociťuje veľmi intenzívne v psychickej sfére, dlhodobým stresom a obavami z neoprávneného trestného stíhania v uvedených trestných veciach, a to napriek jeho doznaníu ku skutku a usvedčovaniu jeho komplica. Ako dôkaz označil neexistenciu právoplatného meritórneho rozhodnutia súdu. Zároveň požiadal o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z..

Dňa 03.04.2014 bolo na súd doručené vyjadrenie odporcu - Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, v ktorom namietal, že súd v občianskom súdnom konaní nemôže preskúmať postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska ich účelnosti alebo rýchlosti, toto oprávnenie patrí do pôsobnosti prokuratúry. V tomto smere poukázal na rozsudky Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21C/193/2008 zo dňa 22.03.2011, sp. zn. 10C/86/2009 zo dňa 11.05.2011 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/218/2011 zo dňa 07.02.2012. Poukázal na to, že súd - pokiaľ ide o existenciu priesťahov - môže vychádzať len zo záverov iných orgánov v zmysle § 9 ods. 2 z.č. 514/2003 Z.z.. Pokiaľ ide o trestnú vec ČVS: ORP-1146/1-OVK-TN-2007, navrhovateľ podal proti uzneseniu, ktorým mu bolo vznesené obvinenie, sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín uznesením sp. zn. 1Pv/722/07-42 zo dňa 20.04.2012 zamietol ako nedôvodnú. Navrhovateľ taktiež podal sťažnosť na postup vyšetrovateľa v tejto trestnej veci, v ktorej namietal priesťahy v konaní. Táto sťažnosť bola preskúmaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorý v upovedomení zo dňa 13.07.2012 sp. zn. 1Pv/722/07-46 navrhovateľovi oznámil, že priesťahy v trestnom konaní neboli zistené. V trestnej veci ČVS: ORP-1168/OEK-TN-2009 bolo navrhovateľovi vznesené obvinenie uznesením zo dňa 27.07.2010, proti ktorému podal sťažnosť; sťažnosť bola uznesením prokurátora

Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv/727/09-31 zo dňa 23.08.2010 zamietnutá ako nedôvodná. Pri svojom výsluchu dňa 25.03.2011 navrhovateľ uviedol, že skutok sa stal tak, ako to uviedli poškodení a k skutku sa priznal. V žiadnej z trestných vecí neboli zistené prietahy v konaní, nedošlo v nich k vydaniu nezákonného rozhodnutia ani k nesprávnemu úradnému postupu. Z tohto dôvodu neboli naplnené hmotnoprávne podmienky na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Žiadal, aby súd žalobu zamietol.

Súd vec prejednal na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho opatrovníčky, odporcu za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) oboznámením sa s návrhom, písomným vyjadrením odporcu, upovedomením Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pv 722/07 zo dňa 13.07.2012, podstatným obsahom spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/148/2012, konkrétne listinami: uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 17.08.2007, uznesenie o prerušení trestného stíhania zo dňa 29.05.2008, uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní zo dňa 28.04.2010, uznesenie o prerušení trestného stíhania zo dňa 08.10.2010, uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní zo dňa 16.03.2012, uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 19.03.2012, sťažnosť navrhovateľa, uznesenie o zamietnutí sťažnosti navrhovateľa zo dňa 20.04.2012, obžaloba zo dňa 24.10.2012, trestný rozkaz č.k. 2T/148/2012-83 zo dňa 16.11.2012, podstatným obsahom spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/65/2011, konkrétne listinami: uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 10.07.2009, uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 27.07.2010, sťažnosť navrhovateľa, uznesenie o zamietnutí sťažnosti navrhovateľa zo dňa 23.08.2010, obžaloba zo dňa 02.05.2011, rozsudok č.k. 1T/65/2011-291 zo dňa 22.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/69/2013-323 zo dňa 30.09.2013 a zistil nasledovné:

V trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/148/2012, bolo uznesením OR PZ Trenčín, Úrad justičnej a kriminálnej polície Trenčín, Odbor všeobecnej kriminality pod ČVS: ORP-1146/OVK-TN-2007 zo dňa 17.08.2007 začaté trestné stíhanie pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona. Uznesenie zo dňa 29.05.2008 bolo trestné stíhanie vo veci prerušené pre neprítomnosť svedka V. V.. Vyšetrovateľ následne dňa 28.04.2010 vydal uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní, lebo dôvod na prerušenie pominul. Uznesením zo dňa 08.10.2010 bolo trestné stíhanie opäť prerušené pre neprítomnosť svedkov. Dňa 16.03.2012 vydal vyšetrovateľ uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní. Uznesením OR PZ Trenčín, Odbor kriminálnej polície Trenčín zo dňa 16.03.2012 bolo vznesené obvinenie proti navrhovateľovi pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona. Navrhovateľ proti uzneseniu podal sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pv/722/07 zo dňa 20.04.2012 zamietnutá ako nedôvodná. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal dňa 25.10.2012 na obžalovaného navrhovateľa pod sp. zn. 1Pv/722/2007 obžalobu zo dňa 24.10.2012. Okresný súd Trenčín trestným rozkazom č.k. 2T/148/2012-83 zo dňa 16.11.2012 rozhodol tak, že obžalovaného navrhovateľa uznal za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona. Súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu navrhovateľovi, pretože pokladal trest, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/144/2009 zo dňa 02.12.2009, za dostatočný.

Podľa upovedomenia Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pv 722/07 zo dňa 13.07.2012 procesný postup vyšetrovateľa v trestnej veci ČVS: ORP-1146/OVK-TN-2007, ktorý bol preskúmaný na základe podnetu navrhovateľa zo dňa 13.06.2012, je zákonný, prietahy v trestnom konaní zistené neboli. Dĺžka trestného konania bola spôsobená tým, že pobyt svedka V. nebol známy a trestné stíhanie bolo dlhšiu dobu prerušené.

V trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/65/2011, bolo uznesením OR PZ Trenčín, Úrad justičnej a kriminálnej polície Trenčín pod ČVS: ORP-1168/OEK-TN-2009 zo dňa 10.07.2009 začaté trestné stíhanie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Uznesením OR PZ Trenčín, Úrad justičnej a kriminálnej polície Trenčín pod ČVS: ORP-1168/OEK-TN-2009 zo dňa 27.07.2010 bolo vznesené obvinenie o.i. proti navrhovateľovi pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Navrhovateľ proti uzneseniu podal sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv/727/09 zo dňa 23.08.2010 zamietnutá ako nedôvodná. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal dňa 06.05.2011 na obžalovaných, medzi

nimi i na navrhovateľa pod sp. zn. 2Pv/727/2009 obžalobu zo dňa 02.05.2011. Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 1T/65/20111-291 zo dňa 22.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/69/2013-323 zo dňa 30.09.2013 rozhodol tak, že obžalovaného navrhovateľa s T. F. uznal za vinných zo zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Za to bol navrhovateľ odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste uložený obžalovaného skorším rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/144/2009 zo dňa 02.12.2009.

Súd vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

Podľa článku 1 ods. 1 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom ku dňu 27.07.2010 a 16.03.2012 tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom od 01.01.2013 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom ku dňu 27.07.2010 a 16.03.2012 (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci“) právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 8 ods. 6 písm. a/ zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy podľa § 132 O.s.p. a po právnom posúdení veci súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Z obsahu žalobného návrhu vyplýva, že navrhovateľ si v konaní uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v súvislosti s uzneseniami vyšetrovateľa jednak v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/148/2012, konkrétne uznesenie o vznesení obvinenia navrhovateľovi zo dňa 16.03.2012 a jednak v trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/65/2011, konkrétne uznesenie o vznesení obvinenia navrhovateľovi zo dňa 27.07.2010 s odôvodnením, že vo veciach sa koná príliš dlho a doposiaľ v nich nebolo právoplatne rozhodnuté.

Predovšetkým v konaní nebolo zistené, že by si navrhovateľ svoje nároky riadne uplatnil v rámci žiadosti o predbežné prejednanie nárokov, a teda vo veci nebola splnená základná podmienka stanovená § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na to, aby sa mohol svojich práv dovoliavať touto súdnou žalobou podľa § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Pre úplnosť súd poukazuje na to, že právo na náhradu škody, spôsobenú nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy SR nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 467/08 zo dňa 16.12.2008).

V zmysle zákona o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nasledujúce podmienky zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody, pričom musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup pri rozhodovaní o návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi, 2/ vznik škody a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nedefinuje striktné taxatívne pojem „nesprávny úradný postup“, ale z § 9 ods. 1 zákona vyplýva, že môže ísť o akúkoľvek činnosť, spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 134/2003 zo dňa 27.11.2003).

Podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Rozsah dôkazných povinností je v sporovom konaní zásadne určovaný rozsahom povinnosti tvrdiť skutočnosti, pretože na to, aby mohol účastník nejakú skutočnosť preukázať, musí ju najprv tvrdiť. V tomto zmysle právna teória hovorí o bremena tvrdenia, ktorým sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania netvrdil všetky rozhodné skutočnosti, významné pre rozhodnutie, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnutie o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom bremena tvrdenia je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie veci, pre nečinnosť účastníkov nemohla byť preukázaná, lebo vôbec nebola účastníkmi tvrdená. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenie jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník túto povinnosť splní, uniesol bremeno tvrdenia. Dôkazná povinnosť znamená, že účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť a predložiť dôkazy. Ak predložené dôkazy preukážu skutkové okolnosti tvrdené účastníkom, účastník uniesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Nesplnenie si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti sa prejaví v nepriaznivom meritórnem rozhodnutí pre účastníka, ktorý svoje bremeno v týchto smeroch neuniesol.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/148/2012, bolo trestné stíhanie pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla začaté uznesením OR PZ Trenčín, Úrad justičnej a kriminálnej polície Trenčín, Odbor všeobecnej kriminality pod ČVS: ORP-1146/OVK-TN-2007 zo dňa 17.08.2007. Uznesením zo dňa 29.05.2008 bolo trestné stíhanie prerušené pre neprítomnosť svedka, dňa 28.04.2010 bolo vydané uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní, lebo dôvod na prerušenie pominul. Uznesením zo dňa 08.10.2010 bolo trestné stíhanie opäť prerušené pre neprítomnosť svedkov a dňa 16.03.2012 vydal vyšetrovateľ uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní. Uznesením zo dňa 16.03.2012 bolo vznesené obvinenie proti navrhovateľovi pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla. Dňa 25.10.2012 bola na navrhovateľa podaná obžaloba a vo veci bolo právoplatne rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/148/2012-83 zo dňa 16.11.2012 tak, že obžalovaný navrhovateľ bol uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla.

V rámci predmetného trestného konania bol preskúmaný i podnet navrhovateľa ohľadne prieskumov v konaní, pričom prokurátor, ktorý vykonáva dozor nad zákonnosťou trestného stíhania v prípravnom konaní, dňa 13.07.2012 konštatoval, že vo veci existencia prieskumov zistená nebola.

V trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/65/2011, bolo uznesením OR PZ Trenčín, Úrad justičnej a kriminálnej polície Trenčín pod ČVS: ORP-1168/OEK-TN-2009 zo dňa 10.07.2009 začaté trestné stíhanie pre zločin vydierania uznesením bolo vznesené obvinenie o.i. proti navrhovateľovi. Dňa 06.05.2011 bola na obžalovaných, medzi nimi i na navrhovateľa, podaná obžaloba. Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 1T/65/2011-291 zo dňa 22.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/69/2013-323 zo dňa 30.09.2013 rozhodol tak, že obžalovaného navrhovateľa s T. uznal za vinného zo zločinu vydierania spolupáchateľstvom.

Navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že by v daných trestných veciach došlo k nesprávnemu úradnému postupu podľa § 9 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to takým spôsobom, ktorý by odôvodňoval priznanie náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 17 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Navrhovateľ sa totiž v súdnom konaní obmedzil len na konštatovanie, že dlhé trvanie trestných stíhaní mu spôsobuje problémy najmä v psychickej oblasti. Podľa § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa výška nemajetkovej ujmy v peniazoch určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Keďže súdu v tomto smere neboli poskytnuté žiadne skutočnosti (ani vo forme tvrdení, ani vo forme dôkazov), nemožno posúdiť oprávnenosť a dôvodnosť uplatnenia žalovanej sumy, a teda nemožno ustáliť, na základe akého dôvodu navrhovateľ vôbec požaduje od odporcu zaplatenie žalovanej sumy.

Z tohto dôvodu súd nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporca, ktorý mal vo veci plný úspech, má podľa § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania. Nakoľko však odporcovi trovy konania preukázateľne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ si odporca nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže sa navrhovateľ domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.